

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na reflexi klimatické změny v současné české próze a její interpretaci ekokritickou perspektivou. V návaznosti na teorii hyperobjektu Timothyho Mortona, podle nějž takovýto fenomén nejsme schopni uchopit jako celek a lze jej sledovat pouze na úrovni jednotlivých lokálních projevů, je pohled v práci zaměřen na jednu z těchto manifestací, a to na vodu jakožto základní podmínku existence života na Zemi. To, jakých literárních podob tato materie, jež nás každodenně obklopuje, nabývá, jak se transformuje či jak jsou zobrazovány různé vztahy člověka k ní, je jedním z hlavních předmětů ekokritické analýzy. Nejprve jsou představena teoretická východiska ekologické kritiky a některé její zásadní koncepty a interpretační strategie. Ty jsou v další části aplikovány na prózu *Jezero* B. Bellové, *Před povodní* A. Bolavé a *Destrukci* S. Bilera jako na zástupce současné české prózy. Jako preludium zmíněnému hlavnímu korpusu předchází analýza a interpretace románu *Hastrman* M. Urbana, který environmentální problematiku v českém prostoru ztvárňuje v době, která současnému přemýšlení o ekologické krizi jako literárním tématu předcházela.

Klíčová slova

Ekokritika, environment, antropocén, současná česká próza, pletivo, hyperobjekt, voda